

Enggaard: Det har været et ganske langvarigt, men også interessant udvalgsarbejde, vi har haft i folketingets uddannelsesudvalg vedrørende denne styrelseslov for de højere uddannelsesinstitutioner.

Jeg tror, de fleste af udvalgets medlemmer er gået ind i dette langvarige arbejde med en række tvivlspunkter vedrørende dette lovforslag. For mit eget vedkommende kan jeg sige, at jeg, som jeg gjorde rede for det ved første behandling, gik ind i arbejdet med tvivl på nogle punkter, som vi har søgt at få klarhed over, og en række af de ændringsforslag, som er stillet af ministeren og tiltrådt af udvalget, skulle kunne mindske den usikkerhed og tvivl, der kan være.

Det punkt, hvor min egen tvivl har været stærkest, har været i spørgsmålet om, hvorvidt det var rigtigt at lave en fælles lovgivning for universiteterne og en lang række højere læreanstalter, der indtil nu har haft anordninger med et noget forskelligt præg.

Jeg tror, at en række af de ændringsforslag, som er stillet, vil hjælpe til at give den nødvendige smidighed, sådan at livet også kan leves ved den enkelte læreanstalt med respekt for det særpræg, der findes på det enkelte sted, og som gør det umuligt at anvende nøjagtig den samme læst overalt. Jeg har tiltro til, at ministeren, når han udfærdiger de nærmere bestemmelser for de enkelte læreanstalter, vil respektere det ønske, udvalget har haft, om, at der skal være denne grad af smidighed i de bestemmelser, som fastsættes for livet ved den enkelte læreanstalt.

Den omstændighed, at vi af hensyn til at sikre det faglige indhold i uddannelserne, sikkerheden for saglige ansættelser i forbindelse med studienævnenes behandling af spørgsmålet om undervisningsassistenter og andre beslægtede forhold har foretaget en ændring af § 14, der indfører centrale studienævn, vil forhåbentlig få det tilsigtede resultat.

Man kan så sige, at det måske kan være med en smule bekymring, man instituerer en sådan nydannelse på grund af nogle uacceptable forhold ved ganske enkelte institutioner, sådan at man nu skal arbejde med dette ekstra organ alle de andre steder også.

Jeg har noteret mig, at kulturministeren i et samråd har givet udtryk for, at de højere

uddannelsesinstitutioner, som hører under hans ressort, med hensyn til kommende anordninger vil blive behandlet ud fra de hovedretningslinjer, som denne lov udstikker. Derved tror jeg at en forskel, som i dag består mellem institutionerne indbyrdes, vil kunne blive så meget væsentligt mindre, at man kan tale om, at vilkårene i praksis lader sig sammenligne. Det har jo dårlig været tilfældet indtil nu.

Vi hæfter os fra venstres side ved, at der nu træffes en række foranstaltninger med henblik på at sikre indholdet af studierne mod at blive udvandet i fremtiden. Vi finder det væsentligt, at man i betænkningen har slået fast, at ministeren i forbindelse med studievejledning og studieordninger skal basere sig på fællesudvalg, hvori også aftagerne for de uddannede indgår. Jeg tror tilsvarende, at det er nødvendigt, at man for bibliotekerne, navnlig dem, der har en service ud over den pågældende uddannelsesinstitutionens område, benytter sig af brugernes erfaring med hensyn til, hvilke dele af bogbestanden der har særlig betydning også uden for institutionen.

Det er nok rigtigt, at man i et ændringsforslag til lovforslaget har fastlagt en valg måde for rektor, som er mere hensigtsmæssig end den oprindelig foreslåede. Jeg mener i det hele, at rektors stilling er blevet præciseret og styrket i en sådan grad, at ansvaret nu er klart fastslået, også ansvaret ved uddelegering af opgaver fra rektor til andre.

Jeg er også tilfreds med, at begrebet „fagkyndighed“ er blevet klart defineret, og at det nu er en forudsætning, at den, som bedømmer fagkyndighed, dels er kandidat, dels har mindst samme kompetence vedrørende den pågældende stillings niveau som den, der skal bedømmes.

Jeg vil på samme måde som hr. Knud Bro knytte et par bemærkninger til begrebet mindretalsbeskyttelse.

Jeg har noteret mig, at ministeren har givet udtryk for, at det mindste grundlag for en opdeling i valgområder ved listevalg bør være 2 mandater. Dette er vel i sig selv rimeligt og naturligt, idet forholdstalsvalg ellers er illusorisk. Det fremgår klart af den klage, der er indgivet fra Århus universitet af hr. Carsten Toft, som har fået medhold af ombudsmanden.

Jeg vil gerne, som hr. Knud Bro var inde